

עין משפט
נר מצוה

יב א מ"י פ"ה מהל'
דעות הלכה י:
יג ב מ"י פ"ד מהלכות
שחיטה הל' ד סמג
עשן סד ט"ש"ע י"ד פ'
כח סעיף טז:

כסוי הדם פרק ששי חולין

הרצאה שיתקשר יעסוק בבחינת דקה, וא"ת דלמירין נפרק מקום שנהגו (פסחים דף ג:) העוסק בבחינת דקה אינו רואה סימן ברכה ואומר ר"ת דהתם בישוב ומשום עין הרע אבל הכא איירי בחורשין ללא שלטון בהו עינא:

כזוגיתא

בזוגיות חירות. וא"ת משמע
דזכות לבנה היחה

צִמְרֵי ר' יוֹחָן וּבֵן בְּרֵיָּשׁ אֵין עֲשִׂימִין
(בְּרֵיטָה ד' קל.) הִיאָהּ דְּתֵבֵר וּמִכִּית
לְגִנָּה בְּחֻמּוֹת בְּנוּ וּבִפ' עֲגִלָּה עֲרוּפָה
וְסוּטָה ד' מַחֵ: תָּנֵה מִשְׁתַּבֵּר בְּמַחֵ:
וְסוּטָה שִׁירָא פִּרְנֻדָּא וּמְכֻרִית לְגִנָּה וְיִלֵּי
דְלָא לְגַמְרֵי בְּטֵלָה אֲלֵא דְלֵינָּה מִלֵּינָּה
בְּכּוּן בּוֹמֵן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וּבֵן יִצְרָק לִימֵר
גְּבִי שִׁירָא פִּרְנֻדָּא דְלֵאמֹר בְּפֻקֵּי בְּמָה
מִתְלַבֵּינָן (שִׁמֵּת ד' כ:) דְּרִבִּין וְרַבִּי הִיוּ
וְרַבִּי יוֹחָן דְּרִבִּי תַנְחִימֵי ר' גִּלְתָּא
חֲזִייה דְּהוּא לְגִינָּה מִשְׁכָּא אֲמֵר לִיה
רִבִּין לְגִינָּה הִיטִי כֵּךְ דְּתָנֵן אֲמֵר לִיה
אֲנִין שִׁירָא פִּרְנֻדָּא קִינֵּינָּה וְיִמְסִי
רַמֵּה מִפְּרַשׁ דְּאֲכֹלֵךְ דְּמַתְמִינָן קֵלִי
דְּקֵרִי לִיה שִׁירָא פִּרְנֻדָּא:

בתורי. ר"ח גרים נתוורי פירוש

נקדים שאינם מעמיקים
המתרשם כראוי ומפסיד כל מה
שעורט: **בסור** שאין דוחה
השבת. לכן עומי דמפסיד בפק
קמא דבינה ודף (זו) דכוי אין מכסין
דמיו ביום טוב משום דלפני כיה
דעמו לרזיל ואין דעמו לספק חי נמי
משום התרת חלבו חי אפסר ליישב חי
אז דמה שאין דלף דוחה שבת לא היו
משום מוקף דלפני הכינו מבעוד יום
אין מכסין ולא שייך נמי שם התרת
חלב כיון שהיו דלף מה לאכל (א)
שעמא דמפרש הכס דבדקר נעון
בדלף התירו בי"ט וא"ע דלפני
איסורא מדרבנן בחופר גומא וא"ל
חלל לעפרה וכל בפק לא התירו
דלפי ק"ו הכא שפיר דייקן דלף הפק
בדלף שידחה שבת כ"ע דלפי ספק
דוחה יו"ט ומיהו סוגיא דלפני מומה
דלפניו ספק נמי שרי בדליכא דקר
נעון וי"ל בדוחק ק"ו הכי כסוי שאין
ודלף דוחה שבת חומיני לכן
מ"מ אסרו משום טורח אינו דין שאין
ספקו דוחה יו"ט משום איסור גומא
דרבנן או משום מוקף דלף דעמו
לספק אבל בלפני שהכינו אין לאסור
ספק בי"ט מק"ו דשבת דלף דלמות
טורה יו"ט לדשבת וללישנא דמשום
מחלבו חלבו ואמר א"ע אי דמינו
א"ע דליכא ק"ו מ"מ יס לחוש שיעטו
היהואים ועשו ק"ו משבת כיון דלף
ודלף דוחה שבת אפילו בי"ט כ"ע
שספק אין דוחה יו"ט ומדמכסין אותו
ודלף מה ביה יחזירו חלבו:

תקיעת שופר בנבואין טוביה

שאין ודא דוה שבת

ב"ר, וא"ח ובה טעמא דשדשפור בשבת משום שמא יארעו ארבע אמות
דנבירה' ובה לא ק"ל גיט' וי"ל דשד"ן נמי גיט' דלא אש"ה ה"א ה"א
דטעמומא אכור הולא' דה"ל לא מייחבא ואין להכחיר נטעם
ההוא וההוא' וההוא' לנזק הוהמ"ה שאל לנזק דהיי"ו דוקא
היכל דהיי"ו דהיי"ו ק"מ אכל ה"ל לינא נזק' ה"ל כלל א"י ה"ק
שד"ח ודלא דוהה שבת = א"ל גיט' גזירה דרננ' שמא יעברתי וספיקא
דוהיי"ו ק"מ טוב אכל = א"ל דלרננ' נמי אכורא דרננ' דתקעיה

שהיא חכמה

כסא דחרשין ולא כסא ד
ולא לשחות כוס של מים
עשבים ותבלין: ל"ז. ה
כלומר מי שלא טרח בממנו

בבהמה דקה אמר

ב' יעושלתור צאנז
 וואר רבי יוחנן
 דפושטין והני מילי
 לי חרש לית לן בה
 אמרן אלא דלא שדי
 הו ציביא לית לן בה
 נמי לא אמרן אלא
 בה יואמר ר' יוחנן
 מעות ורוצה לאבדן
 תמש בכלי זכויות
 וזב עמיה ליבוש כלי
 וישתמש בכלי
 וישכור פועלים ואל
 פיש פסדייהו דרש
 משמיה דרבי אמי
 ויה דרבי אסי מאי
 ומלוה יכלכל דבריו
 אדם ושתה פחות
 תכסה במה שיש לו
 במה שיש לו שהן
 במי שאמר והיה
 אפתחא דבי ריש
 בשבת חייב לכסות
 קאמר לישטמוה
 יוסי אומר כוי אין
 שחמו שאין מכסין
 מילה דרוחא דוחה
 יו"ט כסוי שאין ודאי
 ספקי דרוחא יו"ט
 פגמבולים תוכיח
 וספיקה דרוחא יו"ט
 דבריבי תשובה מה
 בלילי ימים טובים
 ילי ימים טובים אמר
 הדברים שאמר רבי
 תשובה והשיב מה
 תשובה קתי מיהת
 שבת מאי ודאי דכסוי
 שוחט לחולה בשבת
 מאי דמילה מה מילה
 שות אמרו לו תקיעת
 שאין ודאה דרוחא
 מוב מאי ספיקה
 טוב השתא ודאי
 ספק חול מיבעיא
 אלא

יוסי חדא מנייהו וזה
תוכיח לא חשיב לה פיי
ושחט. לבריא דלא ניתנה
לחולה דניתנה שבת לידחות
קאמר דומיא דמילה דברש
וספק חול. כגון שני ימים

מספק. נוע"ע תוספות ר"ה כט.

מסורת הש"ס

(א) בית כט: (ב) אס:
(ג) אבית ל עב:
(ד) אופספא רפיו
(ה) אפספא בית פא היד:
(ו) איל אפס (ז) אפס
(ח) כערק אפס חסרה:
(ט) אפסל אפס אפס
(י) אפס אפס אפס
(יא) אפס אפס אפס
(יב) אפס אפס אפס
(יג) אפס אפס אפס
(יד) אפס אפס אפס
(טו) אפס אפס אפס
(טז) אפס אפס אפס
(יז) אפס אפס אפס
(יח) אפס אפס אפס
(יט) אפס אפס אפס
(כ) אפס אפס אפס

הגהות הב"ח

(א) תוש' ד"ה כסוי וכו'
אכל להך טעמא דמפרש:

הגהות מהר"ב

רנשבורג
 א| רש"י ד"ה פחות
 וכו' מעדי הוינות. כאן
 הסיד ולאחיז מה"ד יולבס
 וכו' שלא יחביש. כאן
 הסיד ולאחיז מה"ד יולבס
 וכו' רמב" ד"ה תקיעת
 וכו' משום גזירה דהנן
 שמה ענייננו. י"ב ע"י
 וכו' שאלת למה ע"י ק"י
 דף י"ב ע"ד ידף כ"ג
 ע"ה בדקום פסד"ה וכו'
 כמגלה ס"י תפסיהם ס"ק
 ד' ודוק

အမည်ရင်း

האישטודיטשן. עילפון.
הלם, מביכה.

מחברת רחל ינאי

[illegible]